

PARKER, WILSON LOGGIE

Corporal

Regina Rifle Regiment, R.C.I.C.

G/60786

Wilson Loggie wordt geboren op 9 februari 1921 in Lower Derby, Northumberland County, New Brunswick, Canada. Zijn Presbyteriaanse ouders zijn: Loggie William Parker en Rae Allen Knight uit Millerton NB en zijn in 1913 getrouwd. Wilson is hun derde kind, de enige zoon, en hij groeit op met vijf zussen. Zijn vader is houthakker bij de Miramichi rivier aan de oostkant van deze dichtbeboste provincie. Loggies grootvader is rond 1850 vanuit Engeland naar Canada geëmigreerd.

Wilson gaat acht jaar naar de plattelandsschool in Lower Derby tot het midden van de jaren dertig. Op school let hij goed op en in zijn rapport staat dat geschiedenis zijn sterkste punt is en zijn zwakste punt grammatica. Nadat hij van school gaat, loopt hij in de voetsporen van zijn vader en werkt hij als houthakker, neemt deel aan de voorjaarsdrijfjacht en kwalificeert zich als vrachtwagenchauffeur. Later zegt hij dat hij na de oorlog terug wil keren naar het houthakkersbedrijf. Hij heeft niet veel hobby's, maar hij is graag in de buitenlucht en geniet van dansen en feesten. Hij jaagt en beschrijft zichzelf als een respectvol jager.

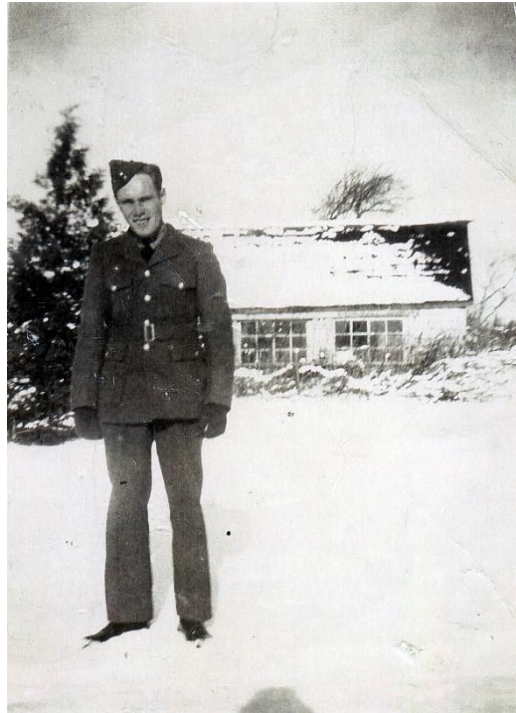
Glen Parker herinnert zich zijn neef Wilson, die acht jaar ouder is dan hij, van familiebijeenkomsten. Hij beschrijft hem als groter dan de rest en heel aardig. Iedereen hield van hem; hij heeft zijn speelmaatjes nooit gepest zoals anderen soms deden.

Wilson oktober 1942

MILITAIRE GESCHIEDENIS

Begin november 1942 wordt Wilson, 21 jaar oud opgeroepen voor militaire dienst. Daarna gaat hij op 12 december naar Fredericton, New Brunswick en wordt ingedeeld bij het Canadese Leger Training Centrum.

In zijn medisch verslag staat dat hij 1.90 m lang is en 75 kg weegt, een frisse teint heeft en blauwe ogen en verkeert in goede gezondheid. Na een maand in Fredericton te hebben doorgebracht, wordt hij naar de Elkins-kazerne in Halifax, Nova Scotia gestuurd voor een cursus van drie maanden over luchtafweergeschut. Op dit moment vraagt Wilson toestemming om met zijn verloofde te trouwen, hij heeft haar zestien maanden daarvoor ontmoet.

Bessie Belle Mullin is een Schots meisje, geboren op 31 december 1924, ze woont in Sevogle, New Brunswick. De dochter van Wilson en Bessie, Edna Margaret wordt geboren in februari 1944.

Wilson is een maand gestationeerd in Windsor, Nova Scotia; vervolgens wordt hij naar Halifax gestuurd en scheept op 10 juni 1943 in voor de oversteek naar Engeland. Daar wordt hij als Rifleman (infanterist) ingedeeld bij het Regina Rifle Regiment. Dit regiment zal deelnemen aan de komende invasie van Europa en zij worden daarvoor getraind in het daaropvolgende jaar. In november van dat jaar wordt Wilson bevorderd tot Lance-Corporal. Op D-day, 6 juni 1944, neemt hij deel aan de landingen op Juno Beach in slecht weer en onder zware vijandige

tegenstand. Tegen de avond is de kleine kustplaats Courseulles ingenomen.

Tijdens de volgende weken blijft het regiment in hetzelfde gebied, vechtend rond de stad Caen. Een maand later, op 9 juli, tijdens operatie Charnwood, raakt Wilson twee keer gewond, ernstig genoeg om teruggestuurd te worden naar Engeland, waar hij het grootste deel van de komende vier maanden blijft.

Mei 1943, links Wilson met een kameraad.

Nadat hij bevorderd is tot Corporal, neemt zijn regiment eind oktober als hij terugkeert deel aan de Slag om de Schelde en de Breskens Pocket, de zwaarste gevechten sinds D-Day.

De Duitsers gaven zich op 2 november over en de Regina Rifles gaan terug naar Gent in België voor een paar dagen welverdiende rust.

Na drie dagen in Schelderode verhuist het regiment op 11 november naar de regio Nijmegen in Nederland, een reis die ongeveer vijftien uur duurt. Eerst worden ze ondergebracht in een leeg bejaardentehuis in Nijmegen, daarna verhuizen ze naar verschillende locaties in Groesbeek tot eind januari 1945.

Als de winter nadert, is de belangrijkste taak van het regiment op verkenning uit te gaan om de omvang en de exacte verblijfplaats van de vijandelijke troepen te achterhalen. De weersomstandigheden zijn zwaar; het waterniveau van de rivier is hoog en frequente regen betekent dat laaggelegen land overstroomt, wat verplaatsen bemoeilijkt en het gebruik van amfibische voertuigen essentieel is.

Er is echter tijd voor training en ook voor vermaak, hoewel de leefomstandigheden vaak ongemakkelijk zijn met, bijvoorbeeld, onderdak in verwoeste huizen zonder elektriciteit. In december wordt in het oorlogsdagboek de algemene situatie als statisch omschreven, een ander soort oorlogvoering dan op D-Day, niet zo zwaar maar wel meer spanning. Begin februari waren de troepen alert; Operatie Veritable staat gepland om op 8 februari te starten met de bedoeling het Duitse leger uit het gebied tussen de rivieren de Maas en de Rijn te ruimen en de hele westoever van de Rijn te bezetten. Het Regina Rifles Regiment komt terecht in de buurt van Kleve in Duitsland en blijft tijdens de eerste week van de operatie tijdens de eerste beschietingen op non-actief. Op 15 februari trekken ze naar het zuiden, sommigen in voertuigen, anderen marcheren naar het gebied bij Kalkar en het Moyland-bos. Hier worden de Regina Rifles verwickeld in een felle driedaagse strijd vanaf 16 februari 1945; ze proberen de omgeving vrij te maken van Duitse parachutisten. Dit staat in het oorlogsdagboek: 'A-Coy en C-Coy ondervinden aanzienlijke tegenstand van de vijand in het bos. Er blijken grote aantallen Duitsers te zijn, ondanks het feit dat de vijandelijke posten eerder waren ontruimd door Britse eenheden. B-Coy trekt op om 16.30 uur op, maar ontmoet de vijand in het bos ten noordoosten van de weg (zie kaartreferentie MR 9585).

In de middag van 16 februari wordt Wilson Loggie Wilson voor het eerst als vermist gemeld en kort daarna blijkt hij tijdens die actie te zijn gedood. Hij wordt begraven op de begraafplaats van Bedburg Hau; in

september 1945 wordt zijn lichaam overgebracht naar de Canadese militaire begraafplaats in Groesbeek, perceel **XI.G.16**.

AWARDS:

1939 -45 France and Germany Star

Defence War Medal: Canadian Volunteer Service Medal with clasp

12th March, 1945.

Mrs. Bessie B. Parker,
Millerton,
R.R. #1, N.B.

Dear Mrs. Parker:

It was with deep regret that I learned of the death of your husband, G60786 Corporal Wilson Loggie Parker, who gave his life in the Service of his Country in the Western European Theatre of War on the 16th day of February, 1945.

From official information we have received, your husband was killed in action against the enemy. You may be assured that any additional information received will be communicated to you without delay.

The Minister of National Defence and the Members of the Army Council have asked me to express to you and your family their sincere sympathy in your bereavement.

We pay tribute to the sacrifice he so bravely made.

Yours sincerely,

A. E. WALFORD
Major-General
Adjutant-General

MAR 10 1945
(A.E. Walford),
Major-General,
Adjutant-General.

*Mem. widow
mother
15.3.45*

/IMA

41

In september 1949 schrijft de weduwe van Wilson, Bessie Belle, aan de autoriteiten met het verzoek om de oorlogsmedailles die hij heeft verdiend op te sturen, omdat ze deze als souvenir aan hun lichamelijk gehandicapte dochter, Edna Margaret, wil geven. Helaas sterft het kleine meisje in januari 1950, nog geen zes jaar oud.

Levensverhaal: Gwyn de Jong, Research Team Faces To Graves

Bron:

Commonwealth War Graves Commission
Library and Archives Canada
Loggie's neef Glen Parker
Informatie Gary Silliker